

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Græsk og Nordisk Mythologi for Ungdommen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Græsk og Nordisk Mythologi for Ungdommen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_874-intro-shoot-idm200.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hovedkilder til den nordiske mytologi

I al væsentlighed bygger håndbogens anden del på Grundtvigs tidligere arbejder: *Nordens Mytologi* 1808 og særligt den stærkt udvidede version fra 1832. Hovedkilderne skal derfor kun præsenteres ganske kort her. (En præsentation af Grundtvigs kilder og udgaver til nordisk mytologi kan læses i indledningerne til *Nordens Mytologi* 1808 og "Om Asalæren" (1807).)

Den Ældre Edda er en samling af nordiske gude- og helte digte, skrevet på oldislandsk. Samlingen består af ti gudedigte og nitten helte digte. De første er ordnet efter guderne begyndende med Odin og Thor, mens helte digtene er opbygget som en cyklus omkring Sigurd Fafnersbane og Vølsungerne.

I *Den Ældre Edda* findes bl.a. *Vølvens Spådom*. Det fortæller i løbet af 66 strofer om verdens historie fra skabelsen til Ragnarok og den efterfølgende genskabte harmoni i Asgård. Grundtvig bruger *Vølvens Spådom* som det centrale digt i sin forståelse af den nordiske mytologi, netop på grund af digtets beskrivelse af tidens fulde løb.

Den nordiske del af værket er fyldt med henvisninger til og sammenligninger af kilder. De fleste af disse henvisninger er til sange i *Den Ældre Edda*. Listen herunder skal tjene til at danne et overblik og lette vejen for den, der vil gå til kilderne selv.

Den Ældre Edda

Grundtvigs titel	Moderne titel	Originaltitel
<i>Vøluspa</i>	<i>Vølvens Spådom</i>	<i>Völuspá</i>
<i>Havemaal</i>	<i>Den Højes Ord</i>	<i>Hávamál</i>
<i>Vaftrudnersmaal</i>	<i>Vaftrudners Sang</i>	<i>Vafþrúðnismál</i>
<i>Grimnersmaal</i>	<i>Grimners Sang</i>	<i>Grímnismál</i>
<i>Skirnersfarten</i>	<i>Skirners Færd</i>	<i>Skírnismál</i>
<i>Habardssangen</i>	<i>Harbard Sang (Sangen om Gråskæg)</i>	<i>Hárbarðsljóð</i>
<i>Hymerskviden</i>	<i>Hymers Kvæde</i>	<i>Hymiskviða</i>
<i>Lokegluffen</i>	<i>Ægirs Gæstebud</i>	<i>Lokasenna</i>
<i>Trymskviden</i>	<i>Trymskvadet (Hammerhentningen)</i>	<i>Thrymskviða</i>
<i>Alvismaal</i>	<i>Sangen om Alvis</i>	<i>Alvíssmál</i>
<i>Vegtamskviden</i>	<i>Vegtams Kvæde (Balders Drømme)</i>	<i>Baldrs Draumar</i>
<i>Hyndla-Sangen</i>	<i>Hyndlas Sang</i>	<i>Hyndluljóð</i>
<i>Vølundskvide</i>	<i>Vølundskvadet</i>	<i>Völundarkviða</i>

Den Yngre Edda eller *Snorres Edda* er samlet af Snorre Sturluson i 1220'erne og består foruden et forord af prosagenfortællinger af den nordiske mytologi med indlagte versciter fra eddadigtene, en skjaldskabslære med talrige vers fra de gamle eddasange og Snorres egne forsøg med de gamle vers. Værket, der er fra tiden efter kristningen af Island, er struktureret således, at mytestoffet gennem et æskesystem af rammefortællinger kommer til at fremstå som en illusion, der ikke skal anses for troværdig. Her følger en kort liste over de deltitler, som Grundtvig benytter.

Den Yngre Edda

Grundtvigs titel	Moderne titel	Originaltitel
<i>Gylfelegen</i>	<i>Gylfes Forblændelse</i>	<i>Gylfaginning</i>
<i>Bragesnakken</i>	<i>(en del af) Skjaldskabslæren</i>	<i>Skáldskaparmál</i>
<i>Skalda</i>	<i>Skjaldskabslæren</i>	<i>Skáldskaparmál</i>
<i>Grottesangen</i>	<i>(en del af) Skjaldskabslæren</i>	<i>Skáldskaparmál</i>

Endelig må det nævnes, at Grundtvig lader sin kærlighed til det angelsaksiske heltekvad *Sangen om Bjovulf* skinne igennem og indlemmer fortællingen i den nordiske sagnhistorie, ligesom han ikke kan undlade at drage Holger Danske og dermed de normanniske heltekvad omkring Karl den Store ind som afslutning på bogen.